

delen paa Statens Side. Derom tror jeg ikke, der kan herske nogen Tvivl. I øvrigt vil jeg minde om, at Kommunen havde Forkøbsret til det ene af disse Arealer, Amtmandstoftten, til en Pris af 1 Kr. pr. Kv.-Alen. Denne Forkøbsret maatte Kommunen afstaa ved Loven af 1916. Ogsaa deri ligger et stort Bidrag fra Aarhus Kommune til Ordningen af Banegaardsforholdene. Endvidere skal jeg nævne, at Loven af 1916, som medførte de store Udgravninger ved Halls Vej, der ved paaførte Aarhus Kommune den ene Millionudgift efter den anden, idet Husene ved Halls Vej blev nedrevet paa en Tid, da Bolignøden begyndte at vokse frem i vort Land, og Følgen var, at Aarhus fik en Bolignød, der var større end i nogen anden By i Danmark. Det medførte atter, at Aarhus Kommune sidste Aar har maattet bygge den ene kommunale Beboelsesejendom efter den anden, har maattet stikke den ene Million efter den anden i urentable Byggeforetagender. Ogsaa deri indeholdes et meget stort Bidrag fra Aarhus Kommune til Ordningen af Banegaardsforholdene. Endvidere skal jeg nævne, at den sidste store Jernbanelov vil medføre, at der fra Aarhus Hovedbanegaard til Østbanegaarden skal bygges en Højbane, som vil paaføre Aarhus Kommune store Tab, den vil delvis ødelægge Pladsen ved den gamle Havn og paaføre mange private Grundejere store Tab. Jeg har tidligere udviklet mit Syn paa denne Højbane og skal ikke komme ind paa det nu, men jeg vil hævde, at der ogsaa i Bygningen af denne Højbane indeholdes et stort Bidrag fra Aarhus Kommune til Ordningen af Banegaardsforholdene. Endelig skal jeg oplyse, at Følgen af Vedtagelsen af det Lovforslag, som vi nu behandler, vil blive en direkte Udgift for Aarhus til Gadeanlæg, Kloakanlæg og andre Ledningsanlæg paa ca. 1½ Mill. Kr. Det bliver altsaa ogsaa et Bidrag, Aarhus maa yde til Ordningen af sine Banegaardsforhold. Gør vi alle disse Poster op, tror jeg, man maa sige, at Aarhus har ydet ikke alene det, der med Billighed kan forlanges, men langt mere, og langt mere end der forholdsvis er blevet ydet af nogen anden By. Endelig maa man huske, at nu har Aarhus i 18—19 Aar ventet paa en alvorlig Forbedring af Banegaardsforholdene der, men de kan endnu ikke blive bragt i Orden før om en 5—6 Aar. Det vil altsaa sige, at der vil gaa ca. 25 Aar med at faa Banegaardsforholdene i Orden, 25 Aar, hvor Aarhus By er vokset kolossalt, og 25

Aar, hvor Aarhus Bys Borgere, navnlig dens Handelsstand, har lidt store Tab, fordi man fra Statens Side ikke har kunnet enes om Ordningen af Banegaardsforholdene derovre. Ogsaa det maa betragtes som et Bidrag til Banegaardsforholdenes Ordning. Alt i alt tror jeg, at det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup) skulde slaa sig til Taals med det Bidrag, som nu er ydet, og ikke stramme Buen for stærkt, thi saa kunde det være, at den bristede. Det har ikke været let for Aarhus Byraad at tage Standpunkt til Forslaget. Man var enig om, at man gerne vilde have det, men nærede store Betænkeligheder. Jeg har tilladt mig at lade omdele en lille Pjece paa de ærede Medlemmers Pladser. Den er udarbejdet af Aarhus Byraad delvis for at stemme Borgerne saa gunstigt overfor det Projekt, som nu foreligger, at de vilde gaa med til de store Bevillinger, som Projektets Gennemførelse vil koste, og som Borgerne vil komme til at udrede.

Med disse Ord skal jeg tillade mig, ligesom jeg begyndte med, at anbefale Lovforslaget til en let og hurtig Gang her igennem Rigsdagen, saa at man kan sige, at man dog i Løbet af 25 Aar naar til at faa tilendebragt Ordningen af Banegaardsforholdene i Aarhus.

Ferd. Nielsen: Ligesom de to foregaaende Talere skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling. Ved dette Lovforslag vil der jo finde en endelig Ordning Sted af Banegaardsforholdene ved Aarhus, og det erkendes nu fra alle Sider, at det er en god Ordning. Venstres Ordfører (Jensen-Sønderup) gik jo endog saa vidt, at han kaldte det en ideel Ordning, og mente som Følge deraf, at Aarhus Kommune skulde yde et større Tilskud dertil. Det er en fortrinlig Ordning, men en meget kostbar Ordning. Jeg har fremdeles den Opfattelse, at en Centralbanegaard i Mølleengen ogsaa vilde have været en ganske tilfredsstillende Ordning og tillige en billigere Ordning, men jeg erkender, at efter den Udvikling, der har fundet Sted, er det en Nødvendighed, at der fremkommer et Forslag af den Karakter som det foreliggende.

Da Loven af 17. April 1916 om Anlæg af en Godsbanegaard i Mølleengen blev vedtaget, var det en Forudsætning, at Personbanegaarden skulde ligge paa den nuværende Banegaards Plads, og der blev